

for Aaret 1848 paa Kjøbstadnæringen opstod der megen Ubished og Tvivl om, hvad der skulde betragtes som borgerlig Næring. Navnlig var dette Tilfældet med Hensyn til de Indvaanere, som alene ernærede sig af Algerbrug, og som altsaa udrede Krigsskat af deres Hartkorn, hvorfor de ogsaa antog, at de maatte være fritagne for at tage Deel i Næringskatten. Der er imidlertid, især i de smaa Kjøbstæder, særdeles mange Indvaanere, som kun ernære sig af Algerbrug, og naar de vørige Indvaanere, som ernære sig af borgerlig Næringsdrift eller af en Næring, som kan sættes i Klasse med borgerlig Næring, alene skulle udrede den, ville de blive altfor haardt bebyrdede af Krigsskatten. Jeg skal blot tilføje mig at anføre et Exempel herpaa. Naakirkeby har imellem 5 og 600 Mennesker. Af disse er der maaskee 30 eller 40, der drive borgerlig Næring, nemlig 2 til 3 Kjøbmænd, og lige saa mange Brændeviinsbrændere; Resten er tildeels meget fattige Haandværkere, som udrede kun en høist ringe Deel af Communesafgiften. Jeg troer, at det vilde være meget gavnligt, dersom den høitærede Finantsminister vilde udtale sig om, hvorledes Loven i denne Henseende skal forstaaes, for at Ligningsborgerne deri kunne have en Veiledning og undgaae at komme til at gjøre deres Ligning om igjen, som Tilfældet var idetmindste med een Communalbestyrelse paa Bornholm i 1848. Jeg antager vistnok, at sllige Aalsbrugere ogsaa maae være forpligtede til at udrede en Deel af Næringskatten, i alt Fald efter Fradrag af hvad de eengang have betalt i Krigsskat af deres Hartkorn; men det forekommer mig ikke, at dette fremtræder tydeligt af Bestemmelserne i Loven.

Finantsministeren: Jeg maa tilstaae, at jeg ikke ganske kan see, at nogen Udtalelse fra Finantsministeriet om, hvorledes denne Paragraph bør forstaaes, kan være absolut bindende. Den statteyvende Borger, som ikke maatte finde sig tilfreds med vedkommende Ligningscommissions Opfattelse af Loven, maatte jo i fornødent Fald være berettiget til ved Domstolene at see det Spørgsmaal afgjort, hvorvidt han retligt var ansat til Stat eller ikke. Imidlertid skal jeg ikke tilbageholde, hvorledes man i Finantsministeriet har opfattet baade Forordningen af 5te Juni 1848 og tilføjede den Bestemmelse, som skulde træde i Steedet for den i nærværende Lov, nemlig saaledes, at under de Borgere, som kunne ansees krigsskatspligtige af Næring, kunne ikke medtages de, som udelukkende ernære sig af Aalsbrug, om de ogsaa ere bosatte i en Kjøbstad, ligesaa lidt som man kan medtage under de Afgiftspligtige her saadanne Embedsmænd eller Bestjente, som svare Gagekrigsskat, men kun saadanne, som enten ikke svare en saadan Gagekrigsskat, eller som foruden at de svare en saadan Gagekrigsskat drive en med borgerlig Næring analog Bestilling, som eksempelvis er nævnt i Paragraphen, og som da af denne Næring blive ansatte til Krigsskat.

Rettelse.

Nr. 187, 2den Spalte Linie 1—2 s. n., Grunden læs: Graden.